

den (kort samengevat) dat Stork zich alleen nog zou richten op de luchtvaartsector, en de overige activiteiten (onder andere technische installatie en systemen voor de kippenslacht) zou afstoten. De aandeelhouders stemden in meerderheid voor dat plan, maar het bestuur van Stork legde de stemuitslag naast zich neer en stelde (samengevat) dat het bepalen van het beleid van de NV tot de bevoegdheid van het bestuur behoorde.

Door deze patstelling belandde de zaak bij de OK, die uitspraak deed over de bevoegdheidsverdeling. De OK kwam met de later veel geciteerde formulering dat: "Discussies [over de strategie van een beursgenoteerde onderneming] dienen te worden gevoerd in het kader van het Nederlandse vennootschapsrecht en heersende opvattingen omtrent corporate governance, die er kort gezegd op neer komen dat het bepalen van de strategie in beginsel een aangelegenheid is van het bestuur, dat indien een raad van commissarissen is ingesteld deze daarop toezicht houdt en dat de algemene vergadering van aandeelhouders haar opvattingen tot uitdrukking kan brengen door uitoefening van de haar in wet en statuten toegekende rechten".

Kort gezegd: het bestuur dient de strategie van de onderneming te bepalen, onder toezicht van de commissarissen. De ava rest slechts de bevoegdheid die zij heeft op grond van de statuten en de wet, waaronder – als *ultimum remedium* – de bevoegdheid om over te gaan tot het ontslag van bestuurders en/of commissarissen. Het bestuur van Stork kon de stemuitslag in de ava over een nieuwe strategie dus naast zich neer leggen.

3 ABN AMRO EN HET CONSORTIUM

Met deze "rolverdeling" in de Stork-doctrine leek de discussie over de bevoegdheden binnen de vennootschap even bekleet. Niets bleek echter minder

waar. In hetzelfde jaar kwam er namelijk nog een procedure voor de rechter: in de zaak-ABN Amro was de centrale vraag of het bestuur verplicht was om het besluit tot verkoop van het Amerikaanse dochterbedrijf LaSalle ter goedkeuring aan de ava voor te leggen.

Een korte voorgeschiedenis: In 2007 wist hedgefonds TCI, dat 1 procent van de aandelen ABN Amro in handen had, vijf agendapunten op de agenda van de ava van ABN Amro te krijgen. Drie van de vijf agendapunten werden door de ava aangenomen, waaronder het meest spectaculaire punt: de instructie aan het bestuur van ABN Amro om tot desinvestering van de verschillende bedrijfsonderdelen over te gaan. ABN Amro kwam daardoor, in business-jargon *in play*, oftewel: de bank was onderwerp van overnamegeruchten, of daadwerkelijke overname-activiteiten.

Niet lang daarna, op 23 april 2007, maakten Barclays en ABN Amro bekend dat ze wilden fuseren door middel van een bod aan aandeelhouders ABN Amro bestaande uit Barclays-aandelen ter waarde van 65 miljard euro. Dat bod kwam uit op 36,25 euro per ABN Amro-aandeel. Een consortium bestaande uit Royal Bank of Scotland (RBS), Banco Santander en Fortis, liet meteen weten een hoger bod te willen uitbrengen en indiceerde een cash-bod van 39 euro per aandeel.

ABN Amro reed dit vijandige bod echter in de wielen door gelijktijdig met de aankondiging van het bod van Barclays bekend te maken dat LaSalle, de Amerikaanse tak van de bank, voor 21 miljard dollar was verkocht aan Bank of America. En voor RBS leek LaSalle juist het meest aantrekkelijke deel van ABN Amro.

Volgens de VEB was de verkoop van LaSalle overhaast geregeld om een hoger bod van het consortium moeilijker of onmogelijk te maken. De VEB wilde dat beide biedingen een faire kans zouden krijgen. Na de 'baggeroorlog' rond HBG was

23 MEI 2001: AANDEELHOUDERS TIJDENS DE AANDEELHOUDERSVERGADERING VAN DE HOLLANDSE BETON GROEP (HBG) IN DEN HAAG. DE DIRECTIE VAN HBG SLOEG HET MILJARDENBOD VAN CONCURRENT BOSKALIS OP DE BAGGERPOOT VOORLOPIG AF. FOTOGRAFIE: ROBERT VOS/ANP

immers in 2004 in art 2:107a BW opgenomen dat aandeelhouders goedkeuring moesten geven voor majeure transacties.

NAAR DE RECHTER

De VEB stapte dan ook naar de OK met het verzoek om bij wijze van onmiddellijke voorziening de verkoop van LaSalle op te schorten. Met succes. De OK verbood ABN Amro uitvoering te geven aan de gesloten verkoopovereenkomst. ABN Amro was volgens de OK namelijk *in play* en dan gold de verplichting "de voor dat proces van verkoop, ten behoeve van de aandeelhouders, zo gunstig mogelijke omstandigheden te creëren en tevens zich ervan te weerhouden dat proces op enigerlei wijze te beïnvloeden". De omstandigheid dat ABN Amro *in play* was, droeg volgens de OK bij aan de verplichting de LaSalle-transactie aan de ava voor te leggen.

AANDEELHOUDERS-RECHTEN LIJKEN STEEDS MEER IN HET VERDOMHOEKJE TERECHT TE ZIJN GEKOMEN